

άννην Παλαμάρην, Μιχαήλ Κανικιώτην, Ἰωάννην Καναλλάν καὶ Ἰωαννίκιον Πωγωνάτον, ἐκ δὲ τῶν ἐνδημούντων τοὺς Μάρκον Γαβαλάν, Ἀναστάσιον Ἑλληνα, Χριστόδουλον Ζακύνθιον καὶ Χριστόδουλον Μπελῖνον, συνελέξαμεν δὲ ἐκ κοινῆς συνεισφορᾶς ρούβλια ἀργυρᾶ 1000, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρὸς οἰκοδομὴν ἀναγκαιῶν ὑλικὸν ἡτοιμασαμεν, ἐπίσης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν μας ζυγίων καὶ ἐπὶ τῶν μέτρων τοῦ οἴνου καὶ ἐπὶ τῶν ἀγγείων, ἐν οἷς τὸ βούτυρον ἀνακλύεται, πρὸς συντήρησιν τῶν ἱερῶν διακόνων, ψαλτῶν καὶ λοιπῶν, φόρον ἐπεβάλλομεν, ἀλλὰ καὶ τὰ δι' ἱερὰ σκευὴ καὶ ἱερὰ ἄμφια, ἀγιοκῆριον, ἔλαιον, λίθον καὶ λοιπὰ καθ' ἡμέραν ἐξοδα ἀναγκαιούντα χρήματα ἀνά χειρας ἔχμεν, πρὸς δὲ καὶ ὁ τῆς οἰκοδομῆς τόπος ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ὑπεδείχθη ἥδη ἡμῖν, διὰ ταῦτα ταπεινῶς ἐξαιτούμεθα παρὰ τῆς Υ. Π. τὴν Ἀρχιποιμενικὴν αὐτῆς εὐλογίαν καὶ ἄδειαν πρὸς ἀνίδρυσιν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς δὲ καὶ ἡγιασμένον ἀντιμίνσιον καὶ βιβλίον πρὸς ἐγγραφὴν τῶν συνεισφερόμενων χρημάτων.

Ἐξετάσασα τὴν ἀναφορὰν ταύτην, καὶ πεισθεῖσα ἐκ τῶν ἐπισυνημμένων ἐγγράφων, ἡ τοῦ Σλαβονίου Πνευματικῆς Γραμματείας ὤρισεν ἵνα συμφώνως τῇ αἰτήσῃ τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων Ταίγανιου ἐπιτραπῇ αὐτοῖς εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς παραχωρηθὲν αὐτοῖς μέρος ἡ ἀνεγερσις ναοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἐκδοθέντος δὲ τὴν 18 Φεβρουαρίου 1781 ἔτους καὶ τοῦ σχετικοῦ Ἱεραρχικοῦ Γράμματος, ἐπιτρέποντος τὴν καταβολὴν τῶν θεμελίων, ἡγιασθῇ κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας ὁ τόπος, καὶ κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος, ὑπὸ τοῦ τότε ἐν Ταίγανιφ ἐφησυχάζοντος Ἑλλήνος Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ζαρνάτας Νεοφύτου.

Τὴν 27 Ἰανουαρίου 1782 τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν σῶμα Ταίγανιου ἀνήγγειλε δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὴν Α. Π. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Νικηφόρον, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Νεοφύτου θεμελιωθείσα ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐντελῶς οἰκοδομηθεῖσα, καὶ ὡς δεῖ δι' ἱερῶν σκευῶν, ἀμφίων, εἰκόνων, βιβλίων, καὶ διὰ πάντων τῶν ἀναγκαιούντων ἐπαρκῶς ἐφοδιασθεῖσα, εἶνε ἐτοιμὴ πρὸς ἐγκαινισμόν· διὰ τοῦτο ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ δεσπότου ν' ἀποστείλῃ τὸ ἡγιασμένον ἀντιμίνσιον καὶ τὴν ἱεραρχικὴν αὐτοῦ εὐλογίαν καὶ ἄδειαν διὰ τὰ ἐγκαινία.

Ἐπιτρέψαντος δὲ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Νικηφόρου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, νὰ ἐγκαινισθῇ ἡ νεωστὶ οἰκοδομηθεῖσα ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, καὶ ἀποστείλαντος τὴν 5 Φεβρουαρίου 1782 ἔτους τὸ τε ἅγιον ἀντιμίνσιον καὶ τὸ σχετικὸν ἐπισκοπικὸν Γράμμα, ἐτετέλεσθησαν τὴν 13 Μαρτίου 1782 τὰ ἐγκαινία τῆς Ἑλληνικῆς ἐνο-

ριακῆς Ἐκκλησίας, ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καθ' ὅλους τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, ὑπὸ τοῦ ἄνω εἰρημένου Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ζαρνάτας Νεοφύτου.

Ὁ ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως ταχθεὶς τοῖς ἐν Ταίγανιφ Ἑλλήσι πνευματικὸς πατὴρ μετ' οὐ πολὺ ἀπῆλθε, τὸν δ' ἀντικαταστήσαντα αὐτὸν Ἑλληνα πρωθιερέα τὸν ἀξιολάβον Κωνσταντῖνον Τουρλίνοσκην, ἀποβίβσαντα τὴν 21 Ἰανουαρίου τοῦ 1781 ἔτους, διεδέχθη ἐν Ταίγανιφ ὁ τῆς ἐν Ἑλισαβετουπόλει Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου ἐφημέριος ἱερομόναχος Ἱερεμίας Γραμματικόπουλος· τὰς ἀρχὰς δὲ τοῦ 1782 κατὰ πρόσκλησιν τῶν ἐν Ταίγανιφ Ἑλλήνων ἐμπόρων ἦλθεν ἐκ τῆς νήσου Πάρου ὁ πρωθιερεὺς Νικήτας Ἀγούρος, ἀλλὰ καὶ τούτου μετὰ διαιτητῆ διαμονὴν ἀπελθόντος εἰς τὰ ἴδια, κατ' αἴτησιν τῶν Ἑλλήνων ἐχειροτονήθη αὐτοῖς ἐφημέριος ὁ πρῶην μὲν γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου τῆς Μαριουπόλεως, ὕστερον δὲ διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, Κωνσταντῖνος Παύλου Σχολάριος.

Ἐκ τοῦ Ῥωσσικοῦ.

ΑΘ. Ο. ΛΥΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΛΥΣΣΗΣ

κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Παστέρ

Ἐν τῷ 1ῳ ἀριθμῷ τοῦ δημοσιευθέντος τελευταίου μηνιαίου περιοδικοῦ *Χρονικὰ τοῦ θεραπευτηρίου Παστέρ* περιλαμβάνεται πρὸς τὸν συντάκτην ἐπιστολὴ αὐτοῦ τοῦ Παστέρ, ἀσθενούντος νῦν καὶ εὐρισκομένου ἐκτὸς τῶν Παρισίων.

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ Παστέρ ἀποδεικνύει τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεθόδου αὐτοῦ κατὰ τῆς λύσσης, στηρίζει δὲ τὴν γνώμην ταύτην οὐ μόνον εἰς τὰς ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ θεραπευτηρίῳ γενομένας ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς τελεσθεῖσας ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἰδρυθέντων θεραπευτηρίων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ αὐτοῦ συστήματος τῆς θεραπείας τοιαῦτα δὲ θεραπευτήρια ἄχρι τοῦ νῦν ἰδρύθησαν τὰ ἐξῆς· Ἐν Βαρσοβίᾳ, ἐν ᾧ ἐνοσηλεύθησαν 84 δηχθέντες ὑπὸ λυσσῶντων ζῶων καὶ ἅπαντες ἐθεραπεύθησαν· Ἐν Πετροπόλει δαπάναις τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ὀλδεμβούργου ἰδρυθέν, ἐν ᾧ μέχρι τῆς 8 Νοεμβρίου ἐθεραπεύθησαν 118. Ἐκ τούτων εἰς μόνον γέρον ἐβδομηκοντούτης ἀπεβίωσεν, οὗτινος αἱ πληγαὶ ἦσαν φορικῶδεις. Ἐν Μόσχᾳ ἐν ᾧ ἐνοσηλεύθησαν 192 ἐξ ὧν δύο ἀπεβίωσαν, τῆς ἀσθενείας ἀναφανείσης πρὸ τοῦ τέλους τῆς θεραπείας· Ἐν Ὁδησσῷ ἐν ᾧ ἀπὸ τῆς 23 Ἰουνίου

μέχρι τῆς 13 Δεκεμβρίου ἐνοσηλεύθησαν 325, ἐξ ὧν ἀπέθανον 12 μόνον ἤτοι 4 ἐπὶ τοῖς 100. Ἐν Νεαπόλει ἐν ᾧ ἐνοσηλεύθησαν μέχρι τῆς 29 Ἰανουαρίου 78 καὶ ἅπαντες ἐθεραπεύθησαν. Ἐν Βιέννῃ ἐν ᾧ ἐνοσηλεύθησαν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποτυχίας 96, καὶ ἐν Σαμάρᾳ τῆς Ῥωσίας, ἐν ᾧ ἐνοσηλεύθησαν 47, ἐξ ὧν εἰς μόνον ἀπεβίωσεν.

Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Διὰ πᾶσαν μεταβολὴν γνώμης ἔχομεν ἀμέσως πρόχειρον ἀρίστην δικαιολογίαν: τὴν ἀδιάλειπτον μεταβολὴν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος.

Πλέοντες εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπὶ τοῦ ἀπεράντου ὠκεανοῦ τῆς ζωῆς. Ὁ νοῦς χρησιμεύει ἡμῖν ὡς πυξίς, ἀλλὰ τὰ πάθη ἐπέχουσι τόπον ἀνέμου.

Ἡ ἀμάθεια εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα ὅ,τι ἡ τυφλότης εἰς τὸ σῶμα. Κρατεῖ ἡμᾶς ἐν τῷ σκότει καὶ δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ ἐνεργήσωμεν.

Ἐν μέσῳ τοσούτων καταστροφῶν καὶ ἀπογοητεύσεων, τὰ γράμματα ὥς εἶναι τὸ ἄσυλον ἡμῶν καὶ ὁ δεσμός μεταξὺ τῶν ὑψηλοφρόνων ψυχῶν. Ἄς εἴμεθα τοῦλάχιστον ἡνωμένοι διὰ τῆς θρησκείας ταύτης.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὰ περίσματα τῶν μελετῶν του περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐν Εὐρώπῃ, ἅτινα ὁ Arthur Chervin, μέλος τοῦ ἀνωτάτου ἀπογραφικοῦ συμβουλίου, ἀνεκοίνωσε πρό τιμῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις γεωγραφικὴν ἐταιρίαν, ἡ ἐτησίαι αὐξήσεις ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς κράτεσιν ἔχει ὡς ἀκολούθως: Ἐν Ἑλλάδι αὐξάνει κατ' ἔτος ὁ πληθυσμός κατὰ 12 ἐπὶ 1000 κατοίκων ἐν Ὁλλανδίᾳ καὶ ἐν Δανίᾳ κατὰ 10· ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ 9· ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Βελγικῇ κατὰ 8· ἐν Αὐστρίᾳ, ἐν Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ, ἐν Πορτογαλίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ 7· ἐν Ἰσπανίᾳ κατὰ 3· καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατὰ 2.

Κατὰ μέσον ὅρον, ἡ Ἑλλὰς παράγει ἐτησίως 2 ἑκατομμύρια ἐκατόλιτρα οἴνου. Ἐκ τῶν οἰνοφόρων κρατῶν κατὰ τὴν παραγωγήν ὑπολείπονται τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἑλβετία, παράγουσα 1,300,000 ἑκατολίτρων, ἡ Ρουμανία παράγουσα 700,000 καὶ ἡ Σερβία παράγουσα 500,000.

Ἐν Ἑλλάδι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων κατὰ τὸ 1886 ἀνῆρχετο εἰς 100,000. Μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἵππων, ἔρχεται ἡ Πορτογαλία, ἔχουσα 80,000 ἵππους καὶ ἡ Ἑλβετία 25,000.

Περὶ τοῦ βασιλικοῦ θεάτρου ἐν Βερολίνῳ εὐρίσκομεν ἐν γερμανικῇ ἐφημερίδι τὰς ἐξῆς πληροφορίες: Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς 2,500,000 μάρκων. Ὁ αὐτοκράτωρ πληρόνει κατ' ἔτος 450,000 μάρκων, ἐνίοτε δὲ συμπληροῖ καὶ τὸ οὐχὶ σπανίως σπουδαῖον ἑλλησιμῶν, μὴ ἐπαρκουσῶν τῶν εἰσπράξεων. Ὅλοι οἱ πρίγκιπες τῆς βασιλικῆς αὐλῆς πληρόνουσι τὰ θεωρεῖα τῶν, καίτοι σπανίως μεταδιδόντες εἰς τὸ θέατρον. Δι' ἐκάστην παράστασιν «καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν» τὰς δαπάνας πληρόνει ὁ αὐτοκράτωρ. Τὸ θέατρον χωρεῖ 1,642 πρόσωπα, ἀποδίδει δὲ καθ' ἐκάστην μὲ τὰς συνήθεις τιμὰς ἔσοδα 5,100 μάρκων. Ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ λαμβάνει 18,000 μάρκων, ἔχει δὲ καὶ κατοικίαν δωρεάν. Ὁ ὑψίφωνος Niemann λαμβάνει δι' ἐκάστην ἐσπέραν 750 μάρκα ἤτοι 36000 ἐτησίως, ὁ πρῶτος βαρύτερος Betz 9,000 δι' 8 μῆνας, πλὴν τούτου δὲ καθ' ἐκάστην ἐσπέραν 300 μάρκα. Ἡ κυρία Sachse Hofmeister, ἥτις καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀναδίδει περὶ τὰς 60 φορές ἐπὶ τῆς σκηνῆς λαμβάνει 33,000 μάρκων, ἡ δὲ κυρία Voggenhuber 18,000. Ἡ ἡθοποιὸς Beeth 20,000, ἡ Renart 14,000, ἡ Pattini 16,000 καὶ ἡ von Ghilany 8,000 μάρκων.

Ἐταιρία τις κεφαλαιούχων ἐν Λονδίνῳ θὰ ἰδρῦσθαι προσεχῶς πλωτὸν τι Μοναχόν. Θὰ ἀγοράσθαι δηλαδὴ τὸ γιγαντιαῖον πλοῖον «Μέγας Ἀνατολικός», τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσε πρὸς κατάθesis τοῦ ὑπερωκεανείου καὶ καὶ θὰ μεταποιήσῃ αὐτὸ εἰς χαρτοπαικτεῖον. Τὸ πλοῖον θ' ἀπομικρυνθῇ τῶν παραλίῶν 5 χιλιόμετρα καὶ ἐκεῖ θ' ῥίψῃ ἄγκυραν. Ἀλλὰ δὲ πλοῖα δι' ἐλαχίστου ναύλου θὰ μεταφέρωσιν ἐκεῖ τοὺς παίκτας.

Ἐν Φραγκοφούρτῃ ἡνοίχθη τελευταῖον τὸ «Μουσεῖον τοῦ ἐμπορίου». Τὸ μουσεῖον τοῦτο σκοπεῖ νὰ ἐπιδεικνύῃ διηγεσθῇ εἰς τὸ κοινὸν καρποὺς καὶ προϊόντα κατεργασμένα καὶ μὴ τῶν ξένων χωρῶν. Ἀφ' ἑτέρου δὲ περιέχει καὶ δείγματα βιομηχανικῆς ἐργασίας τῶν ἄλλων χωρῶν. Κάτωθεν ἐκάστου δείγματος ὑπάρχουσι γεγραμμένα αἱ δέουσαι πληροφορίες.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας συνέδρσαν γεγονότα ἐπιμαρτυροῦντα τὴν ὑπαρξίν μεγίστων καὶ ἀφρόνων πηγῶν πετρελαίου ἐν τῇ Ῥωσικῇ πόλει Βαχού. Πηγὴ πετρελαίου δίδουσα καθ' ἐκάστην 20,000 κυβικά μέτρα αὐτομάτως ἐξερράχῃ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Μέχρις οὗ δὲ κατορθωθῇ νὰ περιορισθῇ αὕτη, δι' ἐργασίας ἐπιπλέον καὶ μακρᾶς, ὁ ἐκ πετρελαίου ρυῖς ἐν ᾧ καὶ πλοῖον ἠδύνατο νὰ πλεούσῃ, ἡπεῖλει νὰ καταστρέψῃ ὅλοκληρον τὴν πόλιν. Μόλις ὅμως οἱ κάτοικοι καθυσάχασαν ἐκ τοῦ παρελθόντος κινδύνου, τὴν 15 Ἰανουαρίου περὶ τὴν 7 ἐπερινήν ὥραν ἐπὶ ἤλθεν ἐκκρηγῆς σφοδρὰ καὶ σεισμὸς, ἀποτελέσματά τε νέου κατακλυσμοῦ πετρελαίου. Τοιαύτῃ δ' ἐγένετο ἡ ἔντασις τῶν ἐσωτερικῶν ἰσχυρῶν, ὥστε ἀνέτιναξε στήλην ἰλύος 50 μέτρων ὕψους συμμιγμένην μετὰ λάμπους ἰσχυρᾶς. Καὶ ἡ μὲν λάμψις πάραυτα κατεσβέσθη, ἡ ἐκκρηγῆς ὅμως διήρκεσε πλεον τῶν 24 ὥρων. Ἡ ἐκκρηγῆς συνέδρ ἐν Πέντα πόλει γείτονι τῆς Βαχού εἰς ἀπόστασιν 16 χιλιόμετρων τῆς Τιφλίδος. Τὰ ἐκ τῶν ἐγκάτων ἐκρηγθέντα χώματα ἐκκλύσαν τὸ ἔδαφος εἰς πᾶχος 1—2 μέτρων καὶ ἔκτασιν 2—3 χιλιόμετρων.